

PRIVÉ
EXCLUSIEF

'Er werden zelfs mensen verkracht en die daders mochten blijven'

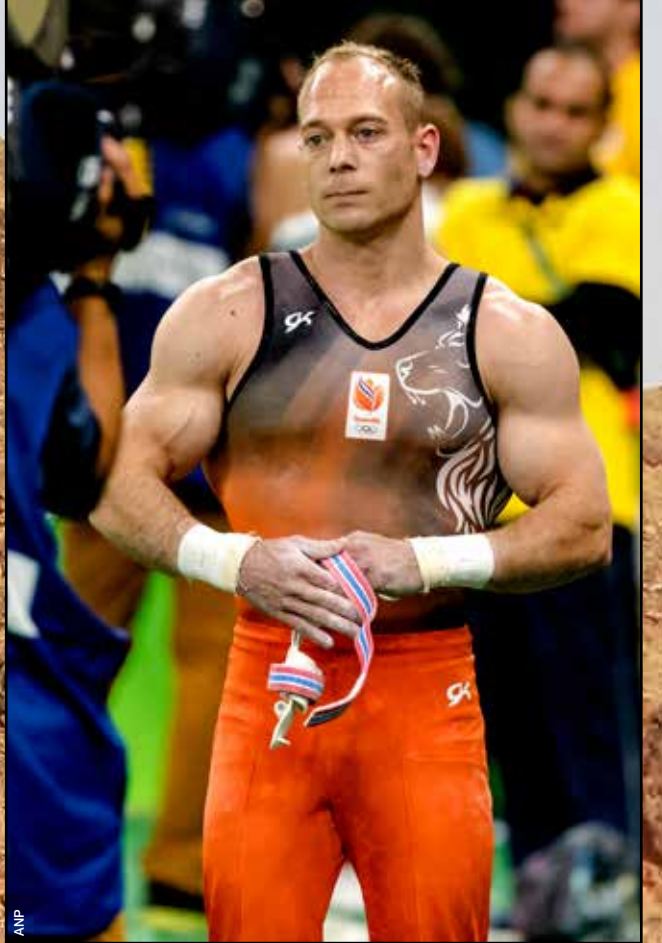
MET ZIJN KATARINA IN EGYPTE

'Ik had precies drie kwartier om mijn koffers te pakken'

Het definitieve verhaal - RIO VAN MINUUT TOT MINUUT

YURI van Gelder: **'NU vertel ik álles!'**

Sinds zijn diskwalificatie op de Olympische Spelen is er veel gezegd en geschreven over YURI VAN GELDER en daar is hij nog elke dag mee bezig. Vorige week reisde hij, samen met vliegmaatschappij Corendon en PRIVÉ, af naar Egypte voor een welverdiende vakantie met zijn vriendin KATARINA LEAL. Exclusief neemt hij van minuut tot minuut het 'drama van 2016' door. 'Er is in Brazilië zo veel gebeurd dat mensen niet weten.'

Door FRANK WAALS

Exclusieve foto's © 2017 WEEKBLAD PRIVÉ/ ALBERT DEN ISEGER

Vervolg YURI

'Mijn diskwalificatie blijft me achtervolgen'

Het was een roerige tijd voor **YURI VAN GELDER** (33). Tijdens de Olympische Spelen in Rio de Janeiro kwam hij onder vuur te staan en moest hij de Spelen zelfs voortijdig verlaten. In Egypte probeert hij nu, samen met zijn vriendin **KATARINA LEAL**, rust te vinden.

Hoe is Egypte je bevallen?

'Het is lastig uitleggen aan mensen die dit alleen lezen en niet zelf ervaren, maar als je een paar dagen in een superdeluxe hotelkamer mag vertoeven en zo'n mooi uitzicht krijgt voorgeschoteld wanneer je 's ochtends de gordijnen openschuift, dan denk je niet snel terug aan Nederland. Corendon heeft goed haar best gedaan om ons in de watten te leggen. Verschillende zwembaden voor de deur van het Albatros White Beach Hotel en niet heel veel verder ook het strand. Heel fijn, heel relaxt en mijn vriendin Katarina en ik hebben er ook zeker een paar uurtjes in het zonnetje gelegen.'

Een welkome afwisseling in de nasleep van de Olympische Spelen?

'Zeker weten. Na mijn plotselinge vertrek uit Rio zijn we niet vaak samen weg geweest en ik moet eerlijk zeggen dat we deze onbezorgde vakantie ook wel een beetje hadden verdiend. Na alles wat er op ons is afgekomen, hadden we het echt even nodig om even weg te zijn van huis en onze gedachten te verzetten. Gewoon even niet denken aan alles wat er gebeurd is en de boel de boel laten. De Spelen hebben de afgelopen maanden in negatief opzicht mijn leven beheerst, maar het wordt langzaam tijd om vooruit te kijken.'

De meeste sporters gaan na een groot toernooi toch juist op vakantie?

'En precies dat was ik ook van plan, alleen stuurde TeamNL mij halsoverkop naar huis en viel ons hele plan in het water. Na de ringfinale en een eventuele huldiging in het Holland Heineken

House stonden er nog drie weken in Brazilië op het programma. Katarina en ik wilden haar familie daar opzoeken. Onverwacht liep dat dus helemaal anders en daarom ben ik ook zo blij dat ik nu met Corendon en **Privé** mee mocht op reis naar Hurgada, wat veel zuidelijker ligt dan de hoofdstad Cairo. We hebben de woestijn bezocht, waar ik op grote rotsblokken een handstand deed, we bezochten de lokale bevolking en reden op kamelen. Iets wat al langer op mijn bucketlist stond en wat ik er nu mooi vanaf kan strepen. We waren op reis met een groep die zo goed met elkaar overweg kon dat een klein reünie al gepland is en wat betreft Egyptenaren zelf: aardige mensen die ook nog eens allemaal goed Engels spreken.'

Zou je, met het drama in augustus, ook net zo makkelijk kunnen terugkeren in Rio de Janeiro?

'Tja, Brazilië is door de roots van Katarina inmiddels mijn tweede vaderland geworden en ik spreek inmiddels ook een aardig woordje Portugees, maar die plek zal vanaf nu helaas toch ook dat negatieve gevoel van de Spelen bij me oproepen. Het is nu een halfjaar geleden, dus nog vrij vers allemaal, en ik zou nu dus eerder willen landen op de luchthaven van Sao Paulo dan die van Rio. Mijn diskwalificatie achtervolgt me altijd en ik denk er nog meerdere keren per week aan, maar ik zal het toch op een gegeven moment los moeten laten. De ergste klap heb ik gehad en dit interview draagt ook bij aan de verwerking, alsof ik het boek echt kan sluiten. De meeste afleiding in het begin kwam van naasten, zoals vrienden, familie en Katarina. Zolang zij maar dicht bij me waren kon ik het dragen.'

Was de periode na Rio te vergelijken met 2009, toen je positief werd getest op het gebruik van cocaïne en ook iedereen een mening over je had?

'Beide periodes zijn zowel vergelijkbaar als verschillend van elkaar. Destijds had ik echt een grove fout

Yuri met zijn vriendin Katarina.

PRIVÉ

EXCLUSIEF

begaan en nam ik ook direct alle schuld op me, nu maakte ik ook een misstap, maar was de straf die ik kreeg buitenproportioneel. Met name omdat ik werd weggestuurd van een plek waar ik dertien jaar lang had proberen te komen: de Olympische Spelen. En in 2009 gaf ik een persconferentie voordat ik me een tijdje terugtrok, dit keer zweeg ik een aantal dagen. Zowel toen als nu stond het dagelijks zwart van de mensen voor mijn deur, maar ook bij mijn ouders in Den Bosch of bij Sportclub Flik-Flak, waar ik normaal gesproken train. Verslaggevers die live in de uitzending kwamen met mijn huis op de achtergrond en mensen die non-stop aanbelden. Mijn vader handelde dat allemaal netjes af en vroeg voortdurend om respect en geduld. Enerzijds omdat ik er nog niet honderd procent klaar voor was, anderzijds omdat we daarin ook werden tegengehouden door NOC*NSF. Direct na de rechtszaak wilden we al met een eerste reactie komen, maar de sportkoepel vond dat toch iets te snel. Echt agressief ben ik nooit geworden, op één keer na in 2009 toen ik vanwege dat drugsgebruik ook even volop in de kranten stond. Een reporter van de Volkskrant had me gevonden bij de sportschool en bleef

maar aandringen bij eerst mij en daarna mijn trainer **BORIS ORLOV**. Dat is toen wel een stevige woordenwisseling tussen hem en mijn vader **SIMON** geworden, ja.'

Hoe voelt het om van de ene dag op de andere 'opgejaagd wild' te zijn?

'Vreemd, onwettelijk en vooral lastig. Ik kon ineens niet meer naar buiten om een boodschap te doen of om te sporten. En dat drie weken lang, waarbij ik eerst bij mijn ouders in Waalwijk en later thuis in Den Bosch 'opgesloten' zat. Ik had natuurlijk ook naar buiten kunnen lopen en stilzwijgend alle mensen passeren, maar ook dat zou dan 'nieuws' zijn geweest en de situatie misschien alleen maar hebben verergerd. Ik twijfelde continu of ik de media nu wel of niet te woord moest staan. Het was allemaal ook zo verwarrend. Mijn finale was in Rio en ik zat in Den Bosch. En waarom? Ik had toch niemand vermoord, of zo?'

Waarmee is het gevoel van je diskwalificatie te vergelijken?

'Met een overlijden. De scherpe randjes gaan er langzaam vanaf, maar je vergeet het nooit. Toevallig

Lees verder op de volgende pagina.

Vervolg YURI

heb ik dat vlak voor mijn vertrek naar Brazilië ook meegemaakt. Op 13 juni, anderhalve maand voor vertrek, kwam een bevriend stel om het leven door een auto-ongeluk, waarbij ze hun pasgeboren kind, die het wel overleefde, achterlieten. Moesten we met de hele vriendengroep ineens halsoverkop naar Duitsland om afscheid te nemen. Drie weken later stierf vervolgens onze bondscoach **MITCH FENNER** aan de gevolgen van kanker. Hij had ons als sporters naar de Spelen geleid, dus zijn dood kwam daarbovenop keihard aan. Je begint daardoor hoe dan ook geestelijk beschadigd aan zo'n toernooi. Gelukkig vonden we als turnploeg steun bij elkaar.'

Zulke tegenslagen kort op elkaar ben je natuurlijk niet gewend?

'Jammer genoeg wel. Het is heel gek en ook niet uit te leggen, maar het komt in mijn leven geregeld voor dat wanneer er één iemand overlijdt er snel meer volgen. Afgelopen zomer waren het er drie, in 2002 vijf en in 2003 en 2004 ook. Ongelukken of ziektes of weer andere manieren waarop je iemand

verliest. Soms te heftig om nog te vaak aan te willen worden herinnerd. De dood hoort bij het leven en hoe ouder je wordt, des te vaker krijg je er mee te maken, maar soms is het zo oneerlijk allemaal. Het enige positieve dat je eruit haalt is bewustwording. Je gaat het leven zelf nog meer waarderen.'

Terug naar de Olympische Spelen waar we bij het begin begonnen: de turnbond was niet blij dat je in Rio je vriendin zag...

'Ze waren eerder boos om het feit dat ik haar was gaan ophalen op het vliegveld. Aanvankelijk zou een vriend van ons, **PATRICK**, dat doen, maar hij gaf aan dat het qua reistijd toch lastig werd. Daarop besloot ik Katarina te verrassen en niet naar het winkelcentrum te gaan, zoals ik had aangegeven bij de mensen in het olympisch dorp, maar naar de luchthaven van Rio. De organisatie verweet mij daarop later dat ik niet mijn maximale rust voor de wedstrijd had gepakt, alleen hoe kom je tot zo'n conclusie? Ik heb veertig minuten in een taxi gezeten, niet zelf gereden en door Katarina zien kreeg ik juist weer

een flinke dosis power en energie. Als sporter moet je je zo nu en dan kunnen ontladen om daarna weer te kunnen opladen. De ene sporter doet dat door een film te kijken en ik doe dat door mijn vriendin op te halen of even een kokosnoot te drinken op het strand. Bovendien ken ik de omgeving. Hadden we in China gezeten, dan was ik waarschijnlijk ook binnen gebleven.'

Tot zover slechts een waarschuwing, maar een dag later moest je ineens naar huis. Hoe verliep dat proces?

'Het was de dag waarop ik mij moest zien te kwalificeren voor de finale en van 's morgens vroeg tot 's avonds laat waren er daarom wedstrijden met deelnemers uit alle deelnemende landen. Ik zat in de ochtendploeg en was van tien tot één uur in de wedstrijdhal te vinden. Katarina zat op de tribune, evenals mijn allereerste jeugdtrainer uit Waalwijk **FRANK KOOLEN**, die vroeger al zei dat hij erbij zou zijn als ik ooit de Spelen zou halen. Na afloop van die wedstrijd bezochten **EPKE ZONDERLAND** en ik op verzoek van **KNGU's** technisch directeur

HANS GOOTJES de NOS-studio voor een interview om daarna, om een uur of vijf, met z'n allen op onze kamers het verdere verloop van de wedstrijden te kijken. Het was nog spannend of ik de finale zou halen, omdat ik in de ochtend een matige score had neergezet. Om negen uur 's avonds was het echter duidelijk dat het was gelukt en kon het feest in het Holland Heineken House beginnen. **BRAM VAN BOKHOVEN**, onze nieuwe bondscoach, en Hans wensten me voor vertrek nog een leuke avond en adviseerden me het niet te gek te maken aangezien er ook mensen van NOC*NSF rondliepen. Geen probleem, want ik wist allang dat ik me echt niet helemaal zou klemzuipen. Ik wist dondersgoed met welke missie ik bezig was.'

Hoeveel heb je uiteindelijk gedronken?

'Wat zal het geweest zijn? Een biertje of vijf, zes? Meer niet. Samen met **JEFFREY WAMMES** en wat andere collega-sporters hebben we daar tot half één 's nachts aan de bar gezeten en zijn we afgetaaid. Totaal niet in beschonken toestand. (Yuri laat ons een video

op zijn telefoon zien waarop hij inderdaad in nuchter ogende toestand het Holland Heineken House verlaat, red.) Ik besloot mijn jeugdtrainer uit Waalwijk met de taxi naar zijn appartement, het Copacabana Resort, te begeleiden en Jeffrey en Katarina gingen nog even de stad in. In het resort babbelde ik kort na en dronk ik een drankje, om vervolgens weer een taxi terug naar het olympisch dorp te pakken. Het was toen al half drie, maar dat komt omdat alles daar minstens drie kwartier uit elkaar ligt, dus alleen aan reizen ben je al enorm veel tijd kwijt. De club waar Jeffrey en Katarina waren lag echter op mijn route, dus het was een kleine moeite om hen op te pikken.'

Ben je er ook binnen geweest?

'Totaal niet. Enkel tot aan de kassa om Jeffrey te roepen die nog een uur stond te worstelen met de betaaling. Je kreeg er bij binnenkomst een soort tijdelijke creditcard waarop je je drankjes kon zetten en bij de uitgang weer kon afrekenen, maar dat ging niet direct goed. Eenmaal buiten hebben we met z'n drieën nog een broodje gegeten en zijn we vertrokken. Om acht over vijf klokten we in bij het olympisch dorp, meer moe dan dronken en hoogstens licht aangeschoten. Dus niet lallend en schreeuwend zoals men een dag later beweerde. Dat is niet meer dan een grote, grove leugen. Ik maakte me klaar om naar bed te gaan en de volgende dag eens goed uit te slapen.'

En dat terwijl er om tien uur 's ochtends een training op het programma stond...

'Daar kwam ik ook pas de volgende dag achter toen ik weer wakker was. Bram had me blijkbaar de avond ervoor al een sms gestuurd met de mededeling dat we op een ingelaste training moesten verschijnen. Ongebruikelijk, aangezien ik al jarenlang nooit fysieke inspanningen verricht een dag voor of na een wedstrijd. Misschien besloot hij hier nu toe om er zeker van te zijn dat ik het niet te laat zou maken, maar in de reglementen staat niets over het tijdstip waarop je 's avonds terug moest zijn in het dorp. Sterker nog, hij wenste me juist een fijne avond. En dat sms'je heb ik echt niet meer

gezien. Door het succes van de wedstrijd eerder liep mijn telefoon vol met wel honderden berichtjes van mensen uit Nederland, dus ik heb die telefoon in mijn zak gestopt en tot de volgende dag niet meer aangeraakt.'

De bondscoach riep je direct bij hem voor een gesprek. Had je al meteen door dat er iets mis was?

'Helemaal niet! Ik dacht dat hij wilde weten hoe mijn avond geweest was, dus ik ging juist uiterst vrolijk dat gesprek in. Hij gaf echter al snel aan dat hij melding had gemaakt van mijn late terugkomst en de alcohol die ik had genuttigd, waarna ik een tweede gesprek in ging met Hans Gootjes, de technisch directeur. Met een korte uitleg zou de kous echter wel af zijn, dacht ik. Ik begon me pas echt zorgen te maken toen ik, drie kwartier na dat tweede gesprek, werd teruggeroepen voor nog een derde gesprek met chef de mission **MAURITS HENDRIKS**. Zijn

Lees verder op de volgende pagina.

'Met Katarina wil ik oud worden'

'In de taxi kon ik mijn tranen niet bedwingen'

allereerste zin toen ik binnenkwam was: 'We hebben besloten dat je per direct naar huis moet.' Ik ging er natuurlijk direct tegenin, maar hij was onverbiddelijk. 'Je kunt zeggen wat je wilt, maar ons besluit staat vast en dat gaan we ook niet meer veranderen. Dit is wat het is, je vertrekt en je krijgt drie kwartier de tijd om je koffer te pakken. Vanavond om acht uur gaat je vlucht terug naar Amsterdam.' Ik stond echt met mijn oren te klapperen en dacht meteen aan Katarina en mijn twee andere gasten, onder wie jeugdtrainer Frank, die maanden hadden gespaard om hierbij aanwezig te kunnen zijn en ook ik had al twaalfhonderd euro uitgegeven aan kaarten voor de finale voor hen. Nu moest ik ze ineens gaan vertellen dat ik halsoverkop terug naar Nederland moest omdat ik in de ogen van Bram, Hans en Maurits wel tien punten had overtreden, zoals het schenden van de normen en waar-

Vervolg YURI

Met Corendon naar Egypte

Corendon biedt diverse vakanties naar Egypte aan. Wilt u Egypte en haar bijzonder schatten op een unieke manier ontdekken? Maak dan een cruise over de mystieke Nijl. Zonder twijfel levert u dit een onvergetelijke ervaring op. Het is een reis die alles in zich heeft: zon, zee, strand en het echte leven op en langs de vruchtbare Nijl en tal van culturele hoogtepunten. Wilt u genieten van een strandvakantie dan biedt Corendon een diversiteit aan hotels, zoals het vijfsterren Albatros White Beach Hotel. Ter plaatse kunt u bij de Nederlandssprekende reisleiding een excursie boeken zoals bijvoorbeeld een Hurghada city tour, een stoere quad-rit of een heerlijke dag op het water. Een achtdaagse vakantie naar Egypte is bij Corendon te boeken vanaf 399 euro. Dit is inclusief retourvlucht, luchthaventransfer en accommodatie. www.corendon.nl

den, het missen van teamspirit en het niet tonen van een topsportmentaliteit, wat om tien uur op bed liggen zou inhouden. Wat is dat voor flauwekul? Ik ben 33 jaar, geen klein kind! Bovendien moest ik me kunnen ontladen op de manier die voor mij passend is en stond de finale pas negen dagen later gepland. Bij aankomst in Rio omhelsden Maurits en ik elkaar nog innig. Zo blij waren we dat we hier eindelijk samen stonden. Onbegrijpelijk.'

Hoe reageerde Katarina?

'Die wist niet wat ze hoorde. Ik vertelde haar het slechte nieuws op het moment dat ze met onze gasten ergens boven op een berg stond om enkele toeristische plekken van de stad te zien. Ik vertelde haar dat ze van mij best mocht blijven, ze zou immers na de Spelen haar ouders die ze al sinds 2012 niet meer had gezien bezoeken, en nu moest er ineens in rap tempo een vlucht naar Nederland gehaald worden. Ze was echter vast-

besloten en wilde bij mij zijn en dus ging ze mee. NOC*NSF heeft nog wel haar ticket betaald, dat wel. We kregen er echter een hoop verdriet bij cadeau. Als ik al naar huis moest, waarom dan ook nog zo halsoverkop? In de taxi naar het vliegveld kon ik mijn tranen niet meer bedwingen en heb ik er alles uitgegooid. Daarna heb ik me naar buiten toe juist groot gehouden. Wat kon ik anders?'

Is Maurits ondanks alles nog wel een vriend van je?

'We zijn gewoon collega's en werken samen. Als dat in de toekomst goed kan gaan, is het prima. Hij had natuurlijk ook niet verwacht dat Nederland zo massaal mijn kant zou kiezen, anders had hij misschien wel wat anders besloten in Rio. Er zijn aan die kant een

hoop dingen fout gegaan, zoals ook de losersvlucht waarbij zelfs medaillewinnaars vrijwel direct na hun overwinning terug naar Nederland werden gestuurd. Dat gaat in de toekomst ook niet meer gebeuren. Maurits heeft mij iets afgenomen waar hij nooit aan had mogen zitten, maar we moeten toch door. Maar dat mijn straf veel te hoog is uitgevallen mag duidelijk zijn.'

Waren er in Rio dan sporters die meer over de schreef zijn gegaan dan jij?

'Mijn verwijdering van de Spelen ligt aan de Hollandse mentaliteit. Als ik een Rus was geweest, had ik die finale gewoon geturnd. In andere culturen wordt meer geaccepteerd, zelfs tot in het extreme toe met dingen die pas echt niet kunnen. Zo zijn er Marokkaanse sporters die anderen hebben betast, aangerand en zelfs verkracht en een aantal Cubanen en Somaliërs die namens hun land deelnamen, hebben kamermeisjes geld geboden voor seks. Dat is heus wel aangegeven, maar ze hoefden niet, zoals ik, naar huis. Ook waren er hier en daar knokpartijtjes. Wat

PRIVÉ
EXCLUSIEF

is dan erger? Ik heb alleen maar vijf biertjes gedronken en ben laat teruggekomen. Het staat totaal niet in verhouding. Ik heb na thuiskomst niets meer gezien, dat was te pijnlijk.'

Je gaat nu voor een gouden plak op de Spelen van 2020 in Tokio. Sluit je er ook je carrière af?

'Dat zou wel een mooi moment en een mooi platform zijn, ja. Turner JORDAN JOFLEV haalde tijdens de Spelen van 2012 in Londen op 39-jarige leeftijd nog de finale, dus hij is wel een voorbeeld voor me. Ik ben in 2020 al 37 jaar. Na mijn sportcarrière wil ik trainingen gaan geven in het buitenland of een eigen sportschool openen in Nederland. Eén met allemaal ringen, bokszakken, kettlebells en een outdoor terrein achter.'

Heeft alle ellende jou en Katarina dichter bij elkaar gebracht?

'Door dit soort ervaringen weet je nog beter wat je aan elkaar hebt en ik heb gezien dat we elkaar door dik en dun steunen. We zijn nu bijna zeven jaar samen en ik weet inmiddels wel dat ik oud met haar wil worden. Daarmee zouden we overigens het voorbeeld van onze ouders volgen, die ook nog steeds bij elkaar zijn. Natuurlijk vliegt er weleens een pan door de keuken, maar over het algemeen blijven we niet te lang in negativiteit hangen. Katarina heeft het totaalpakket met daarin Braziliaanse pit en temperament, maar ook het lieve en zorgzame. Mijn schorsing in 2010, waardoor ik een jaar lang niet in Nederland kon trainen, heeft ons bij elkaar gebracht. Ik week daarvoor uit naar Portugal om te trainen bij een vriend die daar woonde en zo leerde ik Katarina kennen. Vijf jaar was ze samen met een Portugees, maar die liet ze mooi gaan om met mij verder te gaan.'

Trouwen, kinderen?

'En dan is de vraag welk van de twee eerst, haha. Dat antwoord moet ik schuldig blijven, maar het gaat allebei vast en zeker een keer gebeuren. Katarina wil het liefst twee kinderen, een jongen en een meisje, en als ze mag kiezen nog een tweeling ook. Als ze in de toekomst ook willen gaan turnen dan zal ik hen daarin zeker stimuleren en behoeden voor de valkuilen waarin ik ben gestapt. Voor nu hoop ik dat mensen me niet meer zullen aanspreken op randzaken maar me gewoon weer als topsporter gaan zien. Want daar draait het uiteindelijk allemaal om.'